

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.20.824/2019/6.

A tanács tagjai: Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke

Nyíróné dr. Kiss Ildikó előadó bíró

. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes neve (**felperes címe**)

A felperes képviselője:

. Tóth T. Zoltán ügyvéd (**fél címe**)

Az alperesek: I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. rendű

II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperes

Az alperesek képviselője:

. Barabás Zoltán ügyvéd (**fél címe 2**) II. rendű alperes képviselőjében

A per tárgya: Szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

émi Járásbíróság 5.P.22.311/2017/19-I.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

émi Törvényszék 1.P.21.067/2018/6.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperes részére 150.000 (százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 1.125.600 (egymillió-százhuszonötezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és az I. rendű alperes testvérek, a II. rendű alperes az I. rendű alperes gyermeke.
- [2] A felperes és az I. rendű alperes édesapját (a továbbiakban: az örökhagyó) halála előtt az I. rendű alperes gondozta, a felperesnek adótartozása volt, ezért az örökhagyó megkérte a felperest: örökrészfőről mondjon le az I. rendű alperes javára. Az örökhagyó halála előtt édesanyjuk megkérdezte az I. rendű alperest: beszélt-e a felperessel a hagyatékról. Az I. rendű alperes válasza az volt: „Nincs mit megbeszélalniük, minden a felperes lelkiismeretén múlik”. Azt is hozzátette: „Csak nem gondolod, hogy az öcsémet ki fogom semmizni”.
- [3] Az örökhagyó 2017. március 21. napján hunyt el. Törvényes örökösei egymást között egyenlő arányban a felperes és az I. rendű alperes voltak. A hagyatéki tárgyaláson a felperes és az I. rendű alperes egyezséget kötöttek, melyet jóváhagyva a közjegyző megállapította: az örökhagyó hagyatékát; a **B.**, ... hrsz.-ú, belterületi, **B.**, **S.** utca ... alatti ingatlant 22.512.000 forint értékben a

felperes mint törvényes örökös öröklés jogcímén történő közbenső jogszerzésének megállapítása mellett ajándékozás jogcímén 1/2 arányban az I. rendű alperes szerezte meg. A közjegyző az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadát törvényes öröklés, 1/2 tulajdoni hányadát ajándékozás jogcímén adta az I. rendű alperes tulajdonába.

- [4] A 2017. szeptember 20. napján tartott hagyatéki tárgyalás után az I. rendű alperes felajánlotta a felperesnek, hogy megfizet a részére havi 40.000 forintot vagy ezt az összeget évente egy összegben. A felperes telefonos üzenetben az I. rendű alperes ajánlatára az alábbiakat válaszolta: „Nem kell az éves pénz, ha úgy gondolod add oda anyámnak, ha nem, akkor tartsd meg magadnak.” Az üzenetváltás során azt is írta a felperes: „Volt nálam egy ügyvéd által írt lemondó nyilatkozat, amiben másra íratom a részem, de nem vettem elő, mert csengett apu mondata.”
- [5] Az I. rendű alperes az ingatlant a 2017. október 17-én kötött szerződéssel a II. rendű alperesnek ajándékozta.
- [6] A felperes egy 2017. október 16-i keltezésű levélben jogi képviselő útján felhívta az I. rendű alperest 6.000.000 forint megfizetésére arra hivatkozással, hogy a hagyatéki eljárásban kötött egyezség előtt megállapodtak abban: ezt az összeget megfizeti a felperesnek.

A kereseti kérelem és az alperes ellenkérelme

- [7] A felperes keresetében a közte és az I. rendű alperes között létrejött ajándékozási szerződés elsődlegesen megtévesztés, másodlagosan tévedés jogcímen fennálló érvénytelenségének; továbbá az alperesek között létrejött ajándékozási szerződés mint fedezetelvonó szerződés felperessel szembeni hatálytalanságának megállapítását; és az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára tulajdonjogának bejegyzését kérte.
- [8] Keresetének ténybeli alapjául arra hivatkozott: az egyezség kötése az I. rendű alperes ígérete vezette: meghatározott pénzösszeget ad neki, ha lemond az ingatlan rá eső részéről a javára. Az I. rendű alperes ezt az ígéretét nem teljesítette. Az alperesek közötti ajándékozási szerződés célja a felperes tulajdoni igénye fedezetének elvonása volt.
- [9] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Az I. rendű alperes tagadta, hogy a hagyatéki tárgyalás előtt a felperessel megállapodást kötött. A felperes azért ajándékozta az I. rendű alperesnek az őt megillető 1/2 tulajdoni hányadot, mert az örökhagyót halála előtt ápolta és az örökhagyó ezt kérte a felperestől. Nem vitatta, hogy a hagyatéki tárgyalás után valóban felajánlotta a felperesnek havi 40.000 forint megfizetését, de ajánlatát a felperes visszautasította.
- [10] A II. rendű alperes érdemi ellenkérelmében arra hivatkozott: a szerződéskötéskor az alperesek nem tudhattak arról, hogy a felperesnek később követelése lesz az I. rendű alperessel szemben.

Az első- és másodfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Ítéletét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:88. § (1) bekezdésére, 6:90. § (1) bekezdésére, 6:91. § (1) bekezdésére, 6:92. § (1) - (2) bekezdésére, 6:93. §-ára és 6:235. § (1) bekezdésére alapította.
- [12] A felperes nem bizonyította: az I. rendű alperessel megállapodtak abban, hogy az I. rendű alperes anyagi ellentételezést fizet a felperesnek a tulajdoni hányada fejében. Színlelt szerződést csak valamennyi ügyletkötő fél tudatos, akaratának megfelelő magatartás hozhat létre, ilyen megállapodás bizonyíthatatlansága miatt a szerződés nem színlelt.
- [13] A felperes nem bizonyította azt az állítását sem, hogy a szerződés megkötésekor az I. rendű alperes tévedésbe ejtette vagy tévedésben volt. Az elsőfokú bíróság értékelte: a felperes az állított megállapodásra rendkívül ellentmondásos nyilatkozatokat tett: a keresetlevélben arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes havi, meghatározott összegek juttatását ígérte meg a felperesnek; a perindítás előtti ügyvédi felszólító levél egy összegű kifizetésben történő megállapodást tartalmaz;

személyes meghallgatásakor pedig elismerte a felperes, hogy a hagyatéki tárgyalás előtt nem találkozott az I. rendű alperessel, nem is beszéltek az ajándékozásról. Azt sem vitatta, hogy 2017 nyarán a II. rendű alperes előtt tett olyan nyilatkozatot, hogy az örökhagyó akaratának megfelelően örökrészéről az I. rendű alperes javára le fog mondani.

- [14] A felperes csupán az I. rendű alperes édesanyjuknak tett nyilatkozatából gondolta, hogy az I. rendű alperes valamilyen összeget fizetni fog. A felperesnek ez a pénzbeli ellentételezésre vonatkozó feltételezése az I. rendű alperes előtt rejtve maradt, így az a Ptk. 6:92. § (1) bekezdése szerint a felperes titkos fenntartásának vagy rejtett indokának minősül, ami a szerződés érvényességét nem érinti.
- [15] Utalt arra is az elsőfokú bíróság: a felperes az I. rendű alperessel a hagyatéki tárgyalás előtt semmilyen egyeztetést nem folytatott, ezért tévedése kockázatát maga vállalta azzal, hogy ilyen megállapodás hiányában is feltételezte az ellenérték fizetését az I. rendű alperes részéről. A Ptk. 6:90. § (3) bekezdés szerint pedig nem támadhatja meg a szerződést az, aki a tévedés kockázatát vállalta.
- [16] A felperes és az I. rendű alperes között létrejött ajándékozási szerződés érvényessége miatt nem vizsgálta az alperesek közötti ajándékozási szerződés hatálytalanságának megállapítása iránti keresetet.
- [17] A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [18] A megtévesztés a Ptk. 6:91. § (1) bekezdés alkalmazásával szándékos magatartással történő tévedésbe ejtés vagy tévedésben tartás. A felperes által sem vitatottan a hagyatéki tárgyalás előtt nem beszéltek az ingatlanról az I. rendű alperessel, ami önmagában kizárja, hogy a felperes ajándékozási szándékát az I. rendű alperes bármilyen szándékos, tevőleges tévedésbe ejtő magatartása előzte meg.
- [19] A Ptk. 6:90. § (1) bekezdése szerint lényeges körülményben való tévedés alapozza meg a szerződés megtámadásának lehetőségét. A felperes lényeges tévedését abban jelölte meg: ténylegesen nem akart ajándékozási szerződést kötni, abban reménykedett, hogy az I. rendű alperes az ajándékba juttatott ingatlanért valamilyen ellenértéket felajánl. Ha a felperesnek nem volt ajándékozási szándéka, ez az ő oldaláról egyoldalú színlelésnek minősül, mert a felperes által sem vitatottan a hagyatéki tárgyalás előtt a hagyaték tárgyát érintően semmilyen megbeszélést nem folytatott az I. rendű alperessel. Így az I. rendű alperes nem tudhatta az ajándékot elfogadó nyilatkozat tételkor, hogy a felperes ajándékozási szándéka valójában színlelt.
- [20] Ha a felperes azt gondolta, hogy az I. rendű alperes majd mégis önként megfizeti számára az elajándékozott ingatlanrész értékét, ez a felperes részéről egy olyan titkos fenntartás volt, ami a szerződés érvényességét a Ptk. 6:92. § (1) bekezdése alapján nem érinti.
- [21] A felperes azzal, hogy nem közölte az ajándékozási szerződés előtt az I. rendű alperessel, valójában szeretne valamilyen ellenértékhez jutni; tévedése kockázatát vállalva kötötte meg a szerződést, ami pedig a Ptk. 6:93. § alapján a megtámadást kizárja.
- [22] Az I. rendű alperesnek azért sem kellett a felperes bármilyen egyoldalú színlelésére vagy titkos fenntartására gondolnia, mert tudott arról a felperes által sem vitatott tényről, hogy az örökhagyó és a felperes között volt olyan tartalmú beszélgetés, amelyben az örökhagyó a felperest a hagyaték rá eső részéről való lemondásra hívta fel.
- [23] Az a körülmény, hogy a hagyatéki tárgyalás után az I. rendű alperes önként felajánlotta a felperesnek ellenértéket, a szerződéskötés időpontjára visszamenőlegesen nem teszi a felek közötti jogviszonyt visszterhessé. Az I. rendű alperes által önként felajánlott ellentételezés telefonon rögzített üzenetben történt aznapi elutasítása arra utal: az ajándékozási nyilatkozat megtételekor a felperesben még titkos fenntartás sem volt; az ellentételezés iránti igény csak később merült fel benne. Az a felperesi nyilatkozat pedig, hogy a hagyatéki tárgyalásra azzal a szándékkal ment: örökrészéről más javára akar lemondani és az ehhez szükséges okiratot is elkészíttette, szintén azt igazolja, hogy a hagyatéki

tárgyalás előtt az I. rendű alperessel semmilyen anyagi ellentételezésben nem állapodott meg, mert egyébként nem készített volna más javára szóló lemondó nyilatkozatot.

- [24] Az I. rendű alperessel szembeni követelés hiányában az alperesek közötti ajándékozási szerződés hatálytalansága fel sem merülhet.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [25] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatását; a felperes és az I. rendű alperes között létrejött ajándékozási szerződés érvénytelenségének, az alperesek között létrejött ajándékozási szerződés vele szembeni hatálytalanságának megállapítását és az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára tulajdonjogának bejegyzését kérte. Másodlagos felülvizsgálati kérelme arra irányult, hogy a Kúria a jogerős ítélet helyezze hatályon kívül és utasítsa a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára. Megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 6:89. §-át, 6:90. § (1) és (3) bekezdését, 6:91. § (1) bekezdését, 6:92. § (1) bekezdését, 6:93. §-át, 6:112. §-át és 6:120. §-át jelölte meg.
- [26] A 2018. március 31-i tárgyaláson elhangzottak a keresetlevélben leírt tényállást bizonyították. A tárgyaláson előadta: az I. rendű alperes ígéretére tekintettel mondott le a hagyatéki eljárásban az ingatlan őt illető tulajdoni hányadáról. Az I. rendű alperes a hagyatéki tárgyalás előtt kijelentette: nem fogja kisemmizni. A családtagok, így az örökhagyó is tudtak az adótartozásáról. Az örökhagyó azért kérte, hogy mondjon le az őt megillető tulajdoni hányadról, hogy az ingatlant ne lehessen megterhelni. Ezt az I. rendű alperes is elismerte, mert úgy nyilatkozott: egy összegben nem tudta volna kifizetni, ezért ajánlotta fel havi 40.000 forint fizetését.
- [27] A felülvizsgálati kérelemben a felperes részletesen kifejtette, hogy az eljáró bíróságok a felek előadásainak és a rendelkezésre álló bizonyítékoknak a téves mérlegelésével állapították meg az ajándékozást tartalmazó egyezség érvényességét.
- [28] Az eljáró bíróságok a Ptk. 6:93. § rendelkezéseinek a megsértésével utasították el a keresetet, mert az I. rendű alperes szándékosan tévesztette meg a hagyatéki tárgyalás előtt. Ha pedig a szándékos megtévesztését nem is; a tévedését mindenképpen bizonyítja az I. rendű alperesnek az édesanyjuk előtt tett az a kijelentése, hogy nem fogja kisemmizni. A hagyatékból más vagyon nem volt, ezért a kisemmizés alatt kizárólag azt lehetett érteni: az I. rendű alperes anyagi juttatásban fogja részesíteni. Az I. rendű alperessel évek óta nem tartották a kapcsolatot, rossz anyagi körülmények között él, adósságai vannak. Nyilvánvaló, hogy kizárólag jó szándékból, anyagi juttatás ígérete nélkül nem mondott volna le az ingatlan őt megillető tulajdoni hányadáról. Ez a logika egyszerű szabályaiból is következik.
- [29] Az ingyenesen szerző fél kevésbé igényel védelmet, vele szemben jóhiszeműsége esetén is lehet akarathibára hivatkozni. Ezért az ingyenes szerződés tévedés, téves feltevés címén akkor is megtámadható, ha azt a másik fél nem csak, hogy nem okozta, hanem még csak fel sem ismerhette. Fel sem merülhet az egyoldalú titkos fenntartása vagy rejtett indoka, mert az I. rendű alperes egyértelműen tudott a visszterhességről.
- [30] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [31] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása előtt a Kúria az alábbiakra mutat rá: a felülvizsgálat nem az első- és másodfokú eljárás folytatása, nem harmadfokú eljárás, hanem szigorú rendelkezések által szabályozott rendkívüli perorvoslat.
- [32] A felülvizsgálati eljárás tárgya a régi Pp. 270. § (2) bekezdés alapján a jogerős határozatnak a felülvizsgálati kérelem keretei között történő felülbírlata. A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli

elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 4. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem - mint az eljárást megindító és annak kereteit meghatározó rendkívüli jogorvoslati eszköz - jogi jelentősége egyebek között abban jelölhető meg, hogy a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt ok vagy okok keretei között bírálhatja felül. Ennek következtében eljárása során csak azon jogszabálysértés, vagy jogszabálysértések fennállását vizsgálhatja, amelyeket a fél felülvizsgálati kérelmében megjelölt.

- [33] A régi Pp. 272. § (2) bekezdése a felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeit akként határozza meg, hogy annak tartalmaznia kell: a támadott határozat megjelölését, a Kúria döntésére irányuló határozott kérelmet, a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölését, továbbá a jogorvoslati kérelem indokolásának ismertetését.
- [34] A PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél a felülvizsgálati kérelemben pontosan jelölje meg a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatosan részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját.
- [35] Ha a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet több okból is támadja; vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel (PK vélemény 6. pont). A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát valamennyi, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára történő hivatkozása esetében konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet, szövegesen elő kell adnia a jogszabálysértést és a jogszabálysértésre való hivatkozás indokait. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatóak, amelyek esetében a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek (BH 2015.307.).
- [36] A felperes felülvizsgálati kérelmében több jogszabály; így a Ptk. 6:89. §, 6:90. § (1) és (3) bekezdés, 6:91. § (1) bekezdés, 6:92. § (1) bekezdés, 6:93. §, 6:112. § és 6:120. § megsértését állította. A felsorolt jogszabályok közül azonban kizárólag a Ptk. 6:93. § esetén adta elő szövegesen a jogszabálysértés indokait. A Kúria ezért a feltételek hiányában érdemben nem vizsgálta a felperesnek a többi felsorolt jogszabály megsértésére hivatkozását.
- [37] A felülvizsgálati kérelem megsértett jogszabályhelyként az anyagi jogi jogszabályokat jelölte meg; ténylegesen azonban az ezt tartalmazó régi Pp. 206. § (1) bekezdés megsértésének megjelölése nélkül az eljáró bíróságok bizonyíték mérlegelési tevékenységét sérelmezte. A megsértett jogszabály megjelölése hiányában a Kúria nem vizsgálhatta a bizonyítékok mérlegelését sem.
- [38] Ennek megfelelően a Kúria a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között kizárólag azt vizsgálta: a jogerős ítélet a felperes által hivatkozott indokok miatt megsértette-e a Ptk. 6:93. § rendelkezéseit.
- [39] A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.
- [40] A Ptk. 6:93. § az alábbiak szerint rendelkezik: Ingyenes szerződés esetén tévedés, téves feltevés vagy harmadik személy részéről történő jogellenes fenyegetés, vagy megtévesztés címén a szerződést akkor is meg lehet támadni, ha e körülményeket a másik fél nem ismerhette fel. Helyesen érvelt a felperes azzal, hogy ezt a jogszabályi rendelkezést az indokolja: az ingyenesen szerző fél kevésbé igényel jogvédelmet, ezért lehet vele szemben jóhiszeműsége esetén is akarathibára hivatkozni.
- [41] Az adott esetben harmadik - a feleken kívül álló - személy részéről történő jogellenes fenyegetés, vagy megtévesztés fel sem merült, a felperes téves feltevésre sem hivatkozott, ezért kizárólag a felperes tévedése vizsgálható abból a szempontból, hogy fennállása esetén az I. rendű alperes ingyenes szerzésére tekintettel akkor is megalapozná a szerződés érvénytelenségét, ha azt az I. rendű

alperes nem ismerte fel. A Ptk. 6:93. § ingyenes szerződésre vonatkozó rendelkezései annyiban különböznek a visszterhes szerződések Ptk. 6:90. § (1) bekezdésben foglalt általános szabályaitól, hogy visszterhes szerződéseknél a szerződés érvénytelenségére hivatkozó felet a tévedése fennállása mellett annak bizonyítása is terheli: tévedését a másik fél felismerhette; míg az ingyenes szerződéseknél az érvénytelenség megállapításához elegendő a tévedés fennállásának bizonyítása.

- [42] A jogerős ítélet azonban kifejtette: a felperes tévedésének fennállása sem bizonyított. Az, hogy a felperes ténylegesen nem akart ajándékozási szerződést kötni és abban reménykedett, hogy az I. rendű alperes az ajándékba adott tulajdoni hányadért valamilyen ellenértéket fog felajánlani a részére, nem a felperes tévedésének, hanem legfeljebb titkos fenntartásának minősülhetne. A titkos fenntartás pedig a Ptk. 6:92. § (1) bekezdés szerint a szerződés érvényességét nem érinti akkor sem, ha a szerződés ingyenes; a titkos fenntartással kötött szerződésre a 6:93. § speciális szabályai nem irányadóak.
- [43] A Kúria hangsúlyosan utal arra: az egyezségkötés előtt elkészített más javára szóló lemondó nyilatkozat ténye egyértelműen azt bizonyítja, hogy a hagyatéki tárgyalás előtt a felperes arra készült: nem az I. rendű alperesnek juttatja örökrészét. A felperes eljárása kizárja tévedését, a titkos fenntartását és azt, hogy az I. rendű alperestől ellenértéket várt. Ezt tovább erősíti a felperesnek az az egyezségkötés utáni magatartása is, hogy a felajánlott juttatást sem fogadta el. Helyesen következtetett arra a másodfokú bíróság, hogy az ellentételezés iránti igény csak utóbb merült fel a felperesben.
- [44] A kifejtettekre tekintettel nem állapítható meg a jogerős ítélet jogszabálysértő volta, a Kúria ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.
- [46] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint köteles az I. rendű alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja (5) és (6) bekezdése alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló összegben állapította meg. A II. rendű alperesnek a felülvizsgálati eljárásban megtérítést igénylő költsége nem merült fel.
- [47] A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése, a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. § alapján az állam viseli.

Budapest, 2019. november 12.

dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. előadó bíró, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül: